

סנסולוג ישראלי מגי' כן אסור

אין ספק שמחקר מדעי מקיף על חייו המין בישראל, הינו מיכצע חשוב. במיור חד לאור התופעה המעניינת והמיוחדת לארץ צנו — התכנסות אנשים בעלי נוהג שונה, הילכות-חיים שונות, השקפות שונות על המוסר וגישה שונה לערכי-תרבות אישיים וכלל-אנושיים. אולם השאלה היא: האם מחקר כזה, בצורה שנועשה על-ידי הד"ר אוריאל פואה הנכבד — כפי שפורסם בעולם הזה ובעיתונים אחרים — יכול ומסוגל לתת תמונה נכונה למצבנו בשטח המין?

אינני מחימר להביא, בשורות אלה, מחקר פרטי משלי, אשר יהיה רצוף עובדות ה' סותרות את העובדות והמסקנות שהסיק ד"ר פואה במחקרו. כל כוונתי היא להציג ביצ על הליקויים הנעוצים ביסודו של אותו



ד"ר פואה ירושלים איננה ישראל

מחקר. בעטים של ליקויים אלה, נתגלו עובדות — שאף אם אחדות מהן תואמות למציאות — הרי זה מקרי בלבד.

ד"ר פואה התכנס במחקרו על מישאל שנערך בקרב 300 זוגות בלבד — 300 זוגות שהקיפו אמנם בני עדות שונות, אך כולם תושבי עיר אחת: ירושלים. למותר לציין, כי ירושלים ותל-אביב הן ממש כשתי מדינות שונות והתנהגותם המינית של תושבי שתי הערים, שונה בהחלט.

נוסף לכך: מספר הנחקרים הוא כה קטן, עד שלא ניתן להסיק ממנו תוצאות תועלתיות כלשהן. כי מספר השוגויות (ואי-אז ציאות) בחיי-המין לגבי העדות והתרבויות שבארצנו — הוא קרוב למאה.

די, למשל, להוכיח את השפעות מחנות הריכוז של ניצולי אירופה. ביניהם נמצא אחוז מצער של הסובלים מאימפוטנציה או עקרות, שגורמו כתוצאה מן החיים בתנאי המתנות, דווקא בתקופת ההתבגרות המינית. זה מתבטא בעיקר אצל נשים.

אייאפשר אפילו להצביע על עדה מסויימת, כאילו היא עשויה מיקשה אחת, מבחינת ה' התנהגות המשפחתית והמינית. למשל, ה' עדה התימנית: התנהגותם המינית של יוצאי אי תימן מן הדור הישן תהיה שונה מזו של הצעירים, אשר קיבלו את חינוכם בארץ. זו של תושבי-הספר התימניים — שונה מזו של תושבי הריכוזים העירוניים.

★ ★ ★

בן לא שדו

ר טעות השנייה שנועשהתה היא: אי-שיתופם של רופאים ואנשי-מקצוע ב' עריכת המחקר. זוהי גם אחת הטעויות ש' מזו במחקרים של ד"ר קינסי ותלמידיו. מחקר מיני חייב להיות ערוך ומנוהל על-ידי צוות רופאים ופסיכולוגים, היות ו' הבעיה המינית אינה רק בעייה סוציולוגית-חברתית, אלא בעיקר בעייה פסיכולוגית

במד'נה

דרכי-אדם

גורל מר זמנות

הצעיר התימני שניכנס לבית-המרקחה ברחוב אלנבי בתל-אביב, היסט קימעה: "תן לי, בבקשה, רעל לעכברים," פנה לרוקח. הרוקח הגיש לצעיר שקית מלאה גרעיני-חיטה מורעלים, גבה ממנו תשלום מתאים. "תודה," גימגם הצעיר ויצא חזרה ל' רחוב. הוא פנה לחצר, הריק לפיו את תוכן השקית ולגם לגימת מים. לאחר מכן חזר והחל פוסע במעלה רחוב מאז'ה.

הוא הספיק לצעוד אך צעדים מספר כש' לפתע חש בסחרחורת ונפל על המידרכה. כשפקח את עיניו, מצא עצמו בבית-החולים. היתה זו הפעם השנייה שיוסף פרחי מנסה לשים קץ לחייו. יוסף, שגולד בתמין, לא זכה לחיבת אב ואם. הוריו נפרדו בהיותו בן ששה חודשים והוא נמסר לטיפול לידי משפחות זרות. בהיותו בן שנתיים, נאסף על-ידי עליית-הנוער, הועבר לאשדות-יעקב.

"התחתנתי רק עם אמך". עשר שנים בילה יוסף בקיבוץ. יום אחד נודע לו, כי הוריו הגיעו ארצה. הוא ארז את חפציו, נסע אל אמו למושב צלפון. אך האם, שנישאה שנית, לא יכלה לפרנסו. אין לי מקום בשבילך, אמר לו בעלה, "התחתנתי עם אמך בלבד, לא אתך."

בלית ברירה עזב יוסף את המקום, החל מחפש עבודה ברחובות רמלה. מדי פעם היה זוכה לעבודת יום או יומיים. את לילותיו בילה על ספסלים ובמכוניות חונות. לאחר חודשים של בטלה נתקף דיכאון, בלע כמות רעל על מנת להתאבד. למזלו הבחין בכך עוברי-אורה, שהעבירו מיד לבית-חולים. כששוחרר יוסף מבית-החולים, בפעם ה' ראשונה, ניסה מולו בכרך הגדול. אך גם בתל-אביב לא שפר מולו והוא חזר שנית על נסיון ההתאבדות. הפעם לא שוחרר. לאחר שנועשהתה לו שטיפת-קיבה, נשלח ל' בית-חולים לחולי-נפש, בבתיים.

יוסף התמרמר. "מה יש?" קבל, "כל מי שנימאס לו לחיות הוא משוגע?" הנהלת בית החולים לא הגיבה. בהתאם לחובתה, דאגה לתת לו את הטיפול המתאים וללמדו מיק-צוע. כשיצא, לאחר שנה מבית-החולים שוב לא היה בודד. בין כותלי המוסד הכיר את כוכבה צדיקה (23), חולה שהחלימה, נשא אותה לאישה.

באמצעות לישכת הסעד קיבל יוסף די' רה במגדיל, הוכנס לעבודה כגובה במי' עצה המקומית, אך ניכשל מבית-הספר ל' שתלנות וגננות בפתח-חקה, שם ניסה ללמוד, הוצא כעבור שבועות מספר — מיד לאחר שנתגלה עברו. "אתה לא מתאים כאן לחברה..." הוסבר לו.

לאחר הפצרות רבות נאותה תנועת-ה' מושבים לשלחו להתיישבות, רכשה עבורו משק קטן במושב הרתי ניר-יעקב. אך גם שם לא האריך יוסף לשבת. תושבי המקום החלו להתלחש. "הוא משוגע", טענו.

מיואש, פנה יוסף לתנועת-המושבים, ב' קש לחזור לדירתו במגדיל. כשהגיע למקום, מצא כי דירתו כבר נמסרה לאחרים. "אין דבר," אמר לו אוהל סעיה, אחד ממרכזי תנועת-המושבים שהעבירו מהמושב, "יש פה כמה דירות פנויות." הוא הוביל את יוסף לדירה ריקה בשיכון עמידר. פוץ את הדלת ועזר ליוסף להכניס את חפציו. כעבור ימים מספר קיבל יוסף מיכתב מחברת עמידר. "הגנו להודיעך", נאמר בו, "כי באם לא תפנה את הדירה מיד, נאלץ לגקוס נגדך באמצעים משפטיים." לאחר שבית-משפט השלים בתל-אביב פסק את דינו, הוכרח יוסף לעזוב את דירתו, הופקר ברחוב עם אשתו הנמצאת בחודשי הריונה האחרונים.

נכהירוה, רטן האיש מוכה-הגורל השבוע: "אין לי ברירה אלא לעזוב את הארץ. קודם, כשניסיתי להתאבד, אמרו שאני משו' גע. עכשיו עושים לי כל כך הרבה צרות שאני באמת מסוגל להשתגע."

הווי

צעיר גידוד בנים: בנס ציונה, פנה תושב אל הממשלה בדרישה להקציב לו פרס ילודה, לאחר שכבשתו המליטה בפעם העשירית... **שיכור ולא מייין**: בתל-אביב, בעת שבעל בית-קפה ניסה להשליך החוצה שיכור שהתפרע, נעצר על-ידי שוט-ריס בעזן הקמת רעש כלילות תחת השפעת משקאות משכרים... **קמ"ר 414**: ברמה, נעצר ילד בן 9. לאחר שהשתמש בכרכת ישראל בתור פותחן קופסאות, הניח על הפסים קופסאות-שימורים גבובות.

המכלגה שנוסדה לשחרר אתלות במכלגה

זה פאר אדוכם? לא!

הסתכל במשרד המשפטים, המשרד שמבקר המדינה לא מצא בו רכב, המשרד שגם אנשי מפא"י שמחים שאינו בידיהם. אחרת היה נהפך גם המשפט בישראל למרף מפלגתי ואפילו אנשי מפא"י לא היו בטוחים. זה המשרד שבמשך כל השנים מנוהל כך על ידי מנהיג המפלגה הליבי רלית שכל אזרח במדינה, לא הבדל מפי' לנה, מאמינים בצדקתו וכאיתלתו וגאים בו.

כך צריכים להיות -

כך יכולים להיות - כל משרדי המשלה במידה ואתה תתן אותם בידינו!



פקידים | תלמידים | סטודנטים |
הרשמו עוד היום לקורס חדרש ל קצרות
קצרות
 עברית /או אנגלית (שני חודשים, פעמים בשבוע)
 ב.אולמן גר"ג (GREGG)
 המנהל: ה. ברקמא (קמפינסקי)
תלמידי-ה' רחוב גורדון 5
חיפה: בבית-הספר "במעלה"
 רחוב שמריהו לויך 30

חליפות הריון
 כצורה איחודית

תאם
ת"א שדר' חסדיק 19
 62.19.13.12 0161016

lunch box cargal
קופסת אוכל הגיינית
 * לטיולים * לעבודה * לבית הספר * להשיג בחנויות למכשירי כתיבה

הספיצים לאריזוח קרג'ל סמדרסיוח:
אריז' חברה להפצת מוצרי אריזה בע"מ
 תל-אביב, דרך פתח-חקה 7 טלפון: 61777 * חיפה מ. שלגי, הרצל 61 טלפון: 3746 ירושלים, י. שלגי, רחוב יפו 27, טל. 25086. שרו-מי טל